

S.C. S.R.L.

.....

REFERAT

PREGATIREA SI INSTRUIREA PERSONALULUI

Lector :

Cursant:

- 2006 -

CAPITOLUL I

Istorie

La 16 aprilie 1948, un număr de 16 țări europene au răspuns propunerii lansate de generalul Marshall pentru gestionarea în comun a ajutorului american acordat pentru reconstrucția Europei și au semnat, la Paris, *Tratatul de constituire a Organizației Europene de Cooperare Economică* (OECE), ce a devenit instrumentul cooperării interguvernamentale și a permis liberalizarea schimburilor între membrii săi.

Necesitatea unificării politice a Europei a fost dezbătută la Congresul de la Haga (mai 1948) organizat de mișcările europene, având ca urmare crearea la 5 mai 1949 a Consiliului Europei, organizație interguvernamentală cu scopul apărării într-un cadru instituționalizat a valorilor democratice considerate a fi amenințate prin divizarea Europei în două blocuri, respectiv: principiile libertății individuale, ale libertății politice și preeminența dreptului pe care se bazează orice democrație adevărată.

La crearea Consiliului Europei au participat zece state: Belgia, Olanda, Luxemburg, Marea Britanie, Franța, Norvegia, Suedia, Danemarca, Italia și Irlanda.

Tratatul de constituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECA) a fost semnat la Paris, la 18 aprilie 1951, și după semnarea sa de către cele 6 state - Belgia, Franța, Italia, Luxemburg, Olanda, R.F.Germania - a intrat în vigoare la 25 iulie 1952.

Tratatul de la Paris a constituit astfel punctul de pornire al unui proces de integrare, considerat în general că trebuie să fie global. Pentru prima oară în istoria modernă, state suverane acceptă să-și pună în comun resursele lor de cărbune și oțel și să le încredințeze unei înalte Autorități prezentând un caracter puternic supranational, având sarcina de a degaja și de a face să prevaleze interesul

comunităților. Statele acceptă, de asemenea, ca o Curte de Justiție independentă să le asigure respectarea dreptului în funcționarea comunității și ca o Adunare Parlamentară să fie consultată asupra problemelor comunitare.

Prin *Trataul de la Bruxelles*, din aprilie 1965, instituind un Consiliu unic și o Comisie unică a Comunităților europene, s-a realizat unificarea executivului și, pe cale de consecință, diferite instituții și reguli strâns legate de acestea refacându-se într-o singură administrație, iar administrațiile celor trei Comunități au fost dotate cu un buget de funcționare unică.

Fuziunea nu a fost totuși decât instituțională, nu și funcțională, cele trei Comunități continuând să rămână distincte în privința reglementărilor economice.

La 17 februarie 1978 Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la o denumire unică pentru Comunități. Astfel „*Comunitatea Europeană*” desemnează ansamblul instituțiilor create conform tratatelor stabilind cele trei Comunități europene, ca și grupul format din statele membre. Denumirea prezintă un interes practic și o valoare simbolică fără a avea semnificație juridică, întrucât, din punct de vedere juridic, nu a avut loc fuziunea tratatelor și cele trei Comunități nu au fuzionat într-o singură Comunitate

CAPITOLUL II

2.1. Introducere

Prefacerile politice, sociale, economice, din ultimii ani din țara noastră au determinat și reevaluarea domeniului securității și sănătății în muncă, pentru care s-a creat o nouă legislație armonizată cu directivele europene, cu convențiile și recomandările Organizației Mondiale a Muncii. Noua legislație a introdus sau a dezvoltat concepte care asigură schimbarea modului de abordare a aspectelor referitoare la asigurarea securității și sănătății în muncă. Dintre trăsăturile esențiale care caracterizează noua legislație se pot enunța:

- întărirea obligației angajatorilor de a asigura securitatea și sănătatea angajaților prin măsuri care iau în considerare principiile generale de prevenire;
- dezvoltarea la nivel național și la nivel de unitate economică a unor politici de prevenire, care să trateze holistic securitatea și sănătatea în muncă, luând în considerare tehnologiile, organizarea muncii, mediul de muncă și, nu în ultimul rând, executantul nu toate cerințele sale;
- instruirea, formarea și perfecționarea angajaților în corelație cu sarcinile de muncă și cu riscurile la care pot fi expuși;
- prioritatea măsurilor de protecție intrinsecă și colectivă față de cele individuale;
- instituire responsabilităților angajaților față de propria securitate și sănătate;
- dezvoltarea capacității instituționale a unor organisme de control și de îndrumare a activității de prevenire ale statului, care să dispună de mijloace juridice, tehnice, financiare etc, eficace.

Astfel spus, noua legislație impune intensificarea preocupărilor pentru calitatea de securitate a echipamentelor tehnice, pentru înlocuirea sau chiar eliminarea substanțelor și produselor periculoase, pentru organizarea ergonomică a locurilor de muncă, pentru creșterea nivelului de pregătire a lucrărilor și asigurarea

participării acestora la elaborarea și luarea deciziei în domeniul protecției muncii și pentru supravegherea sănătății lucrătorilor în muncă.

Aceste preocupări sunt susținute de contextul economic actual, marcat de creșterea importanței calității produselor care implică și calitatea de securitate a acestora și face să crească numărul de organizații și societăți preocupate să conceapă și să utilizeze tehnici și instrumente, metode și proceduri care să faciliteze îmbunătățirea continuă a calității, metode de evaluare a nivelului de securitate.

Transpunerea în sistemul de reglementări din România a Directivelor U.E. derivate din art. 100A și 118A din Tratatul de la Roma (1957), privind cerințele esențiale de securitate și sănătate ale echipamentelor tehnice, respectiv, cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă, impune și alinierea practicilor noilor organisme create cu cele ale organismelor europene în materie de securitate și sănătate.

Activitatea de protecție a muncii în România urmărește elaborarea și aplicarea unui ansamblu de măsuri menite să asigure, în toate domeniile activitate, îndeplinirea sarcinilor în condiții normale de muncă, iară accidente și îmbolnăviri profesionale. Importanța care se acordă protecției muncii este relevantă de *faptul* că chiar în Constituție sunt stabilite principiile de bază ale protecției angajaților, principii care sunt dezvoltate apoi în Legea cadru.

2.2. Pregătirea și Instruirea personalului

Statistica accidentelor de muncă arată că, într-un număr covârșitor de mare de cazuri, executantul a fost vinovat de producerea accidentului fie din necunoașterea sau nerespectarea normelor de protecție a muncii, fie din necunoașterea modului în care trebuie utilizate mijloacele tehnice puse la dispoziție pentru realizarea sarcinii de producție.

Dacă, în privința bolilor profesionale, durata mare în care acumulările negative duc la declanșarea bolii permite, prin

supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor, să se ia măsuri de diminuare a noxelor care afectează sănătatea, în cazul accidentelor acest lucru nu este posibil, evenimentul lăsând în urma sa victime, a căror viață este total schimbată sau, mai grav, întreruptă. Pregătirea și instruirea personalului este mijlocul prin care se poate influența hotărâtor, în sensul scăderii, atât numărului de accidente de muncă cât și cel al îmbolnăvirilor profesionale.

Potrivit art. 18 literele f, g, li, i, al Legii 90 / 1996, republicata, angajatorul este obligat să asigure și să controleze prin personalul propriu, cunoașterea și aplicarea, de către toți angajații și participanții la procesul de muncă, a măsurilor tehnice, sanitare și organizatorice stabilite, precum și prevederilor legale în domeniul protecției muncii, să asigure materialele necesare educării și informării angajaților, să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta va fi supusă.

De asemenea, legea impune angajatorului să asigure pe cheltuiala unității, instruirea, testarea și perfecționarea profesională a persoanelor cu atribuții în domeniul protecției muncii. În N.G.P.M. sunt stabilite principiile generale care stau la baza organizării și desfășurării activității de instruire și pregătire a angajaților în domeniul protecției muncii.

Normele stipulează că pregătirea și instruirea în domeniul protecției muncii sunt părți componente ale pregătirii profesionale și au ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

Pregătirea generală în domeniul protecției muncii se realizează în învățământul tehnic (preuniversitar și universitar), iar la nivelul unității, prin instructajul de protecție a muncii.

Principiile după care se organizează instructajul de protecția muncii în România sunt aceleași cu cele europene, exprimate în Directiva 89 / 391 / CEE, privind încurajarea măsurilor de îmbunătățire a condițiilor de muncă, transpusă în N.G.P.M.

2.2.1. Instructajul de protecție a muncii

Instructajul de protecția muncii la nivelul unității se efectuează fie în cadrul unității, fie în afara sa, în funcție de posibilități, în timpul programului de lucru, iară ca cei care sunt instruiți să suporte costul instruirii.

Instruirea se face de către instructori care sunt specialiști și care trebuie să utilizeze mijloace, metode și tehnici de instruire adecvate învățământului intensiv (expunerea, demonstrația, studiul de caz, vizionări de filme, dîafilme, proiecții la retroproiectoare, instruirea asistată de calculator).

Angajatorii au obligația de a asigura baza materială pentru o bună instruire, respectiv, mijloacele audio vizuale și materiale de instruire, testare ce să fie la dispoziția specialistului care face înșiruirea în cadrul cabinetului de protecție a muncii, dispunând de programe de instruire-testare, pe meserii sau activități.

Documentul care dovedește faptul că instruirea a fost efectuată este fișa de instructaj, ale cărei elemente componente sunt prevăzute în N.G.P.M., în anexa 81, completarea acesteia fiind obligatorie pentru personalul permanent sau detașat, pentru angajații sezonieri, temporari sau zilieri, și se păstrează de conducătorul procesului de muncă, respectiv, de cel care are sarcina efectuării instruirii la locul de muncă. Atunci când este vorba de vizionări în grup se întocmesc fișe de instructaj colectiv, al căror model este prezentat în anexa 82 din N.G.P.M.

Instructajul de protecție a muncii cuprinde trei faze:

- instructajul introductiv general;
- instructajul la locul de muncă;
- instructajul periodic.

Instructajul introductiv general

Rolul instructajului introductiv general este acela de a-i informa pe cei cărora li se adresează, despre activitățile specifice unității în care vor lucra și despre principalele măsuri de protecție a muncii aplicabile, din normele în vigoare sau dispuse de conducerea unității în vederea *eliminării* sau *diminuării* riscurilor la care ar putea fi expuși în viitoarele

activități.

Potrivit normelor, este obligatoriu să se efectueze instructajul introductiv general următoarelor persoane:

- noilor încadrați în muncă, angajați cu contracte de muncă indiferent de forma acestora;
- celor transferați de la o unitate la alta;
- celor veniți în unitate ca detașați;
- elevilor școlilor profesionale, liceelor industriale și studenților pentru practica profesională;
- persoanelor aflate în unitate pentru perioada de probă în vederea angajării;
- persoanelor angajate ca sezonieri, temporari sau zilieri;
- persoanelor delegate în interesul serviciului;
- persoanelor care vizitează sectoare productive.

Instructajul introductiv general se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane, în cadrul cabinetului de protecție a muncii sau în spații amenajate special, de către persoane cu atribuții și responsabilități în domeniul protecției muncii, împuternicite prin decizie de către angajator.

Principalele probleme care se expun în cadrul instructajului sunt:

- riscurile de accidente și îmbolnăvire profesională;
- legislația de protecție a muncii;
- consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de protecție a muncii;
- măsuri tehnico-organizatorice de prevenire, alarmare, intervenție, evacuare și prim ajutor.

Programul de desfășurare al instructajului și conținutul acestuia se elaborează de persoanele cu atribuții în domeniul protecției muncii și se aprobă de angajator.

În prima parte a instructajului se prezintă celor care se instruiesc, regulile de protecție a muncii și rolul acestora în prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale.

De asemenea, se prezintă prevederile din Codul muncii și din Regulamentul de ordine interioară , cu scopul ca cei în cauză, să cunoască îndatoririle pe care le au în prevenirea accidentelor de muncă, precum și drepturile stabilite în favoarea lor.

În cea de a doua parte a instructajului se face prezentarea regulilor tehnice de protecție a muncii specifice activităților unității, respectiv, a domeniului din care acestea fac parte, punând accentul pe: circulația în interiorul unității, trecerea în zone cu restricții, cunoașterea și respectarea semnalizării de securitate și sănătate în muncă, respectarea normelor de pază și stingere a incendiilor, manipularea materialelor grele sau periculoase, respectarea curățeniei la locul de muncă, igiena muncii și igiena corporală.

Instructajul se încheie cu menționarea faptului că angajații sunt obligați să respecte normele de protecție a muncii, să acționeze astfel încât să nu pună în pericol persoana proprie sau pe cei cu care vin în contact; să participe la toate acțiunile legate de protecția muncii organizate de angajator, să furnizeze informațiile solicitate de organele statului în legătură cu accidentele despre care au luat cunoștință.

Pentru a fi cât mai eficient, instructajul introductiv general se face individual sau, în situația când persoanele au aceeași profesie sau au profesii asemănătoare, se organizează grupuri de maxim 20 de persoane.

În conformitate cu prevederile N.G.P.M., cu normele metodologice de aplicare a Legii protecției muncii și cu instrucțiunile de aplicare a acestor prevederi elaborate de conducerea unităților se fixează, în funcție de specificul unității, modul de efectuare a instructajului introductiv general ținând seama de următoarele cerințe:

- nici un lucrător, indiferent dacă este permanent sau nu, nu va fi admis la lucru fără efectuarea instructajului general;
- durata instructajului introductiv general se stabilește prin instrucțiuni proprii și nu va fi mai mică de 8 ore;
- după efectuarea instructajului introductiv general persoanele respective vor fi supuse unei verificări a cunoștințelor, folosindu-se în acest scop

teste;

- rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instructaj, în care se va menționa că persoana respectivă poate fi repartizată pentru a i se face instructajul la locul de muncă;
- dacă persoana instruită nu și-a însușit cunoștințele prevăzute pentru această formă de instruire nu va putea fi angajată și i se va face un nou instructaj;
- în cazul accesului ocazional al unor persoane venite în interes de serviciu, vizite cu caracter didactic sau de alt gen și care nu sunt încadrate în unitatea respectivă, instructajul introductiv general poate fi redus atât în ceea ce privește volumul cunoștințelor predate cât și ca durată;
- conducătorul unității va însărcina persoana care va însoți vizitatorii să le facă o prezentare succintă asupra specificului activității și locurilor de muncă respective, în care vor avea acces, a măsurilor de protecție a muncii ce trebuie să fie respectate pe parcurs și la locurile de muncă, luând și măsuri de echipare a lor cu mijloace de protecție corespunzătoare desfășurării vizitei în condiții de securitate;
- cel care face instructajul va prezenta fișa colectivă de instructaj spre semnare, vizitatorilor;
- în cazul vizitelor cu caracter didactic, efectuate în grup de către elevi și studenți, instruirea va fi făcută tuturor acestor persoane, după care fișa colectivă de instructaj se va semna de către conducătorul grupului ce va avea răspunderea respectării disciplinei pe toată perioada desfășurării activităților didactice;
- în situația în care în unitate se desfășoară o vizită cu caracter oficial sau vizita este făcută de persoane din alte țări, răspunderea luării măsurilor de protecție a muncii revine delegatului numit în mod special în acest scop. În acest caz nu este necesară întocmirea fișei colective de instructaj, dar delegația va fi însoțită permanent de persoana anume desemnată, care le va da indicații pe toată perioada vizitei.

Instructajul la locul de muncă

După efectuarea instructajului introductiv general, persoana nou angajată în unitate este repartizată acolo unde va lucra și unde i se face instructajul la locul de muncă.

Instructajul la locul de muncă se efectuează tuturor persoanelor cărora normele prevăd ca li se face instructajul introductiv general și, în plus, personalului transferat de la un loc de muncă la altul în cadrul aceleași unități.

Instructajul la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă, în grupe de maximum 30 de persoane.

Instructajul la locul de muncă se predă pe baza normelor specifice de securitate a muncii și a instrucțiunilor proprii, elaborate pentru locul de muncă unde va lucra persoana respectivă. Acest instructaj are scopul de a instrui persoana în cauză cu privire la procesul tehnologic la care va participa, felul utilajelor, instalațiilor, mecanismelor, dispozitivelor, sculelor etc. pe care le va folosi, modul de organizare a locului de muncă, transportul și depozitarea materialelor cu care va fi aprovizionată, cauzele care pot genera accidente de muncă, părțile periculoase ale mașinilor și utilajelor, sistemul de operare al acestora, modul de montare a aparaturilor și a dispozitivelor de protecție, modul de folosire a materialelor inflamabile sau toxice, modul de acționare în cazul unui incendiu.

Prezentarea în cadrul instructajului la locul de muncă a problemelor legate de riscurile de accidente și îmbolnăvire profesională specifice se face în baza unui material scris. Este recomandabil ca instructajul la locul de muncă să fie cât mai pe înțelesul celor instruiți și cât mai convingător, folosind un vocabular adaptat pregătirii celor cărora li se adresează și demonstrații practice care vor deține o pondere mare în timpul destinat instruirii. De o mare importanță este, de asemenea, efectuarea de exerciții privind utilizarea echipamentului individual de protecție atunci când acesta este necesar și a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor.

Normele Generale de Protecție a Muncii nu prevăd ca, la terminarea

instructajului la locul de muncă, personalul instruit să fie supus verificării cunoștințelor asimilate și consemnarea rezultatului în fișa de instructaj, așa cum prevăd pentru instructajul introductiv general. Cu toate acestea, chiar în lipsa unor prevederi exprese, este recomandabil ca, după efectuarea instructajului la locul de muncă, să se facă o verificare a cunoștințelor pentru a se stabili care sunt lacunele persoanei instruite în vederea atingerii scopului instruirii prin punerea la dispoziția acestuia, fie a unor materiale documentare, fie prin efectuarea unor noi demonstrații practice.

Potrivit art. 103 al N.G.P.M., durata instructajului la locul de muncă depinde de complexitatea utilajului sau locului de muncă la care va lucra persoana care se instruiște și nu va fi mai mică de 8 ore repartizate pe timpul perioadei de lucru de probă. Această durată se stabilește de șeful compartimentului respectiv (secție, atelier, sector etc), împreună cu șeful compartimentului de protecție a muncii. Pentru a exista garanția efectuării și eficienței instructajului la locul de muncă normele prevăd ca persoana instruită nu va fi admisă la lucru definitiv decât după ce șeful ierarhic al persoanei care a făcut instruirea a verificat ca persoana supusă instruirii și-a însușit cunoștințele de protecție a muncii.

Instructajul periodic

Instructajul periodic se face întregului personal și are drept scop aprofundarea normelor de protecție a muncii, fiind completat obligatoriu cu demonstrații practice. Responsabilitatea pentru efectuarea instructajului periodic revine conducătorului locului de muncă. Normele stabilesc ca intervalul dintre două instructaje periodice să se stabilească prin instrucțiuni proprii în funcție de condițiile locului de muncă, dar să nu fie mai mare de 6 luni, excepție făcând personalul tehnico-administrativ, pentru care intervalul va fi de cel mult 12 luni.

Potrivit normelor, rezultă că angajatorul trebuie să stabilească prin instrucțiuni proprii la ce interval de timp va face instructajul periodic luând în considerare condițiile de muncă, riscurile specifice, categoriile de personal avute în vedere. De menționat este și faptul că normele stabilesc că, pentru unele cazuri, instructajul periodic să se facă

suplimentar celui programat, astfel:

- ▶ când un angajat a lipsit mai mult de 30 de zile lucrătoare;
- ▶ când s-a modificat procesul tehnologic ori s-au schimbat echipamentele tehnice;
- ▶ când s-a adus modificări echipamentelor existente;
- ▶ când au apărut modificări ale normelor de protecție a muncii sau ale instrucțiunilor proprii de securitate a muncii;
- ▶ la reluarea activității după accident de muncă;
- ▶ la executarea unor activități speciale

Fișa individuală de instructaj privind protecția muncii

Documentul care atestă faptul că persoana angajată a fost instruită este fișa individuală de instructaj privind protecția muncii, al cărui model este stabilit în N.G.P.M., anexa 81, și care se completează pentru toate persoanele cărora li se face instructajul introductiv general, privind art. 82 din normele mai sus menționate.

Fișa individuală de instructaj conține în primul rând elementele de identificare a persoanei instruite, respectiv: numele și prenumele, codul numeric personal, data și locul nașterii, calificarea, locul de muncă, legitimația, domiciliul, grupa sanguină, traseul de deplasare ia și de la serviciu.

Pentru fiecare dintre cele trei faze ale instructajului sunt prevăzute a fi completate: data la care instruirea a avut loc, numele persoanei care a făcut instruirea și funcția acesteia, durata instructajului și conținutul acestuia, precum și semnăturile persoanei instruite, a celei care a făcut instruirea și a celei care a verificat însușirea cunoștințelor.

Fișa individuală de instructaj privind protecția muncii se completează după verificarea însușirii cunoștințelor de protecție a muncii predate în cadrul instructajului introductiv general, trecându-se în fișa rezultatul testării precum și faptul că persoana a fost admisă la lucru, numele și prenumele angajatorului, funcția acestuia, data și semnătura. Completarea fișei se face pastă sau cerneală. Articolul 92 din norme prevede în mod explicit faptul că fișa de instructaj se întocmește pentru personalul permanent sau detașat pentru angajații sezonieri, temporari

sau zilieri, și că va fi păstrată de conducătorul procesului de muncă, respectiv, de cel care are sarcina efectuării instructajului la locul de muncă.

Pentru vizitatorii în grup se întocmesc fișe colective de instructaj, al căror model este statuat în anexa 82 a aceluiași norme.

Persoana care constituie obiectul instruirii semnează fișa după ce a fost instruită prin instructajul introductiv general și prin instructajul la locul de muncă și după ce, prin verificarea cunoștințelor, s-a dovedit că aceasta și-a însușit cunoștințele necesare prestării muncii în condiții de securitate pentru ea și pentru ceilalți participanți la procesul muncii. Deși în fișa individuală de instructaj nu este rubrică pentru semnarea persoanei care verifică prin sondaj în calitate de șef ierarhic al instructorului, dacă instructajul a fost efectuat corespunzător și dacă persoana instruită și-a însușit cunoștințele predate, acest lucru este obligatoriu a se face potrivit art. 91, alineatul 3, din N.G.P.M.

Semnătura șefului ierarhic al instructorului pusă pe fișă reprezintă confirmarea însușirii cunoștințelor, precum și faptul că prin conținutul materialelor predate și al demonstrațiilor practice au fost avute în vedere toate riscurile cunoscute ca posibile în viitoarea activitate pe care urmează să o desfășoare persoana instruită. Normele prevăd că în fișa individuală de instructaj să se completeze și la terminarea instructajului periodic: conținutul acestuia, durata, data la care a avut loc și semnăturile persoanei instruite, a celei care a efectuat instruirea și a celei care a verificat însușirea cunoștințelor.

Importanța pe care legiuitorul o acordă efectuării instructajului de protecție a muncii și completării corecte a fișei de instructaj rezidă și în faptul că nerespectarea normelor referitoare la aceste probleme constituie contravenție și se sancționează ca atare.

**Pregătirea și instruirea personalului în cadrul
S.C. S.R.L**

S.C. S.R.L,, desfășoară activitatea de, domeniu în care prin natura activităților și sarcinilor de muncă pe care le îndeplinesc salariații riscul producerii de accidente este destul de mare dacă nu sunt respectate normele de protecția muncii.

În acest sens, atât personalul tehnic al societății, cât și, personalul din execuție, acordă o atenție deosebită instructajului și respectării normelor de protecția muncii.

În cadrul societății, care are 5 angajați, activitățile și meseriile acestora fiind diversificate, atât instructajele de protecția muncii, cât și, N.S.S.M. cuprind o serie de măsuri care trebuie respectate în timpul lucrului. Personalul societății efectuează instructajul periodic, la 30 de zile.

Se desfășoară activități de verificare a protecției muncii la locul de muncă de către conducerea societății și responsabilul cu protecția muncii, acest act având și un caracter preventiv.

Se asigură echipamentul tehnic necesar, echipamentul de protecție precum și controlul medical al angajaților, având în vedere că aceștia desfășoară și activități specifice lucrului la înălțime.

Punctele de lucru sunt prevăzute cu barăci care includ vestiare și locul de servit masa. De asemenea, la fiecare punct de lucru, există o trusă medicală de prim ajutor.

Echipamentele tehnice de siguranță se verifică obligatoriu la începutul și sfârșitul unei lucrări cât și în perioada desfășurării lucrării, dacă acest lucru este necesar.

Concluzii

Dacă ținem cont de faptul că în cadrul responsabilităților sale, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru protejarea sănătății și securității salariaților, inclusiv pentru activitățile de prevenire a riscurilor profesionale, de informare și pregătire, precum și pentru punerea în aplicare a organizării protecției muncii și mijloacelor necesare acesteia și în cadrul S.C. S.R.L., societate care desfășoară activități în domeniul de, respectarea N.G.P.M. și N.S.S.M., constituie un obiectiv prioritar pentru conducerea societății cât și pentru salariați.